

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3219

гр. София, 07.05.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в закрито заседание на 07.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

като разгледа дело номер **4345** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. Т. С. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0321-000084/ 24. 04. 2021 г., издадена от младши оперативен дежурен към ОДМВР – [населено място], РУ - [населено място], с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е разпоредено прекратяване на регистрацията на ППС, товарен автомобил „И.“, с регистрационен номер СВ 1377СК, за срок от шест месеца, отнети са свидетелството за регистрация на МПС №[ЕИК], както и табелите с регистрационни номера.

С жалбата е направено искане за спиране на изпълнението на посочената заповед, което е предмет на разглеждане от настоящия съдебен състав.

По така заявеното искане съдът намира следното:

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

По аргумент от чл. 166, ал. 4 от АПК и чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, условие за допустимост на искането е същото да е направено едновременно с жалбата до съда срещу акта /както е в настоящия случай/ или по-късно /след подаването на жалбата до съда и до приключване на производството с окончателен съдебен акт/.

Поради наличието на тази положителна предпоставка за допустимост на искането, за да прецени неговата основателност, съдът съобрази следното:

За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска

предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките чл. 60, ал. 1 от АПК, в хипотезите по чл. 166, ал. 4 от АПК законодателят презюмира наличието на един или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл. 166, ал. 1 от АПК и позволява незабавното изпълнение на акта.

Заповед 21-0321-000084/ 24. 04. 2021 г., издадена от младши оперативен дежурен към ОДМВР – [населено място], РУ - [населено място], издадена на основание чл. 172, ал. 1 във вр. с чл. 171 от ЗДвП, подлежи на предварително изпълнение по силата на закона, без административният орган да носи тежестта да доказва предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК - съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита, е необоримо презюмиран от чл. 172, ал. 6 от ЗДвП.

От формална страна, тъй като се касае за предварително изпълнение *ex lege*, което стои извън преценката на административния орган, за него не съществува задължение да го обосновава в заповедта по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и да се разпорежда за допускането му. Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК.

Оспорващият, който иска спиране, трябва да установи по делото тези предпоставки, като докаже, че спирането на автомобила от движение би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 4 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното му изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставима на публичния интерес, защитен от допуснатото със закон предварително изпълнение. Всички заповеди по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП са незабавно изпълняеми на нормативно основание с оглед на осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората - чл. 171 от ЗДвП.

Следователно, за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да докаже липсата на предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК, както и вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му. Съобразно изискванията на чл. 166, ал. 2 от АПК следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес. В процесния случай жалбоподателят не е аргументирал искането си за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, като не е посочил ясно дали и какви вреди би причинило то. В случая искането е мотивирано с твърдения за незаконосъобразност на акта, които по смисъла на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК не представляват основание за спиране на предварителното изпълнение. Може да се предположи, че принудителното спиране на МПС от движение би създавало неудобство на жалбоподателя във връзка със свободното придвижване и други ограничения. Такива обстоятелства обаче не са заявени в жалбата и не са подкрепени с доказателства. Жалбоподателят не излага никакви конкретни аргументи в какво се състоят твърдените значителни или трудно поправими вреди, които би причинила процесната заповед. Не са налице данни и доказателства за засегнат или накърнен личен интерес, който е със същата или по-висока степен на важност от тази на обществения интерес да се осигури

безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения по чл. 174 и сл. от ЗДвП, който предварителното изпълнение по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП на принудителна административна мярка по чл. 171 от ЗДвП охранява. Ето защо искането с правно основание чл. 166, ал. 4 от АПК е неоснователно, поради което следва да бъде отхвърлено.

С оглед на изложеното Административен съд - София град, Второ отделение, 29-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искане с правно основание чл. 166, ал. 4 от АПК на В. Т. С. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0321-000084/ 24. 04. 2021 г., издадена от младши оперативен дежурен към ОДМВР – [населено място], РУ - [населено място].

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от определението на основание чл. 138 от АПК да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: